

Amanda Gorman - The Hill We Climb

Hierbij de vertaling van het gedicht van Amanda

Nogmaals te bekijken via YouTube

<https://youtu.be/Jp9pyMqnBzk>

De vertaling is te vinden op <https://lyricstranslate.com/en/hill-we-climb-de-heuvel-die-we-beklimmen.html>

Het gedicht is al in 11 talen vertaald.

Ze heeft meer gedichten geschreven en voorgedragen, bv. [The Miracle of Morning](#) en [Eathrise](#)

Ook deze gedichten zijn meermalen vertaald.

The Hill We Climb

When day comes we ask ourselves,
where can we find light in this never-ending shade?
The loss we carry,
a sea we must wade
We've braved the belly of the beast
We've learned that quiet isn't always peace
And the norms and notions
of what just is
Isn't always just-ice
And yet the dawn is ours
before we knew it
Somehow we do it
Somehow we've weathered and witnessed
a nation that isn't broken
but simply unfinished
We the successors of a country and a time
Where a skinny Black girl
descended from slaves and raised by a single mother
can dream of becoming president
only to find herself reciting for one

And yes we are far from polished
far from pristine
but that doesn't mean we are
striving to form a union that is perfect
We are striving to forge a union with purpose
To compose a country committed to all cultures,
colors, characters

De heuvel die we beklimmen

Als de dag komt dat we onszelf afvragen
waar vinden we licht in deze eindeloze schaduw?
Het verlies dat we dragen,
een zee die we moeten doorwaden
We hebben de buik van het beest getrotseerd
We leerden dat rust niet altijd vrede is
En de normen en noties
van wat is
Niet altijd juist is
En toch is de dageraad aan ons
voor we het wisten
Toch doen we het
Toch hebben we verduurd en gezien
een natie die niet gebroken is
maar eenvoudig onaf
Wij de nakomelingen van een land en een tijd
Waar een mager Zwart meisje
afkomstig van slaven en grootgebracht door een
alleenstaande moeder
ervan kan dromen president te worden
alleen om zich er voor één voordragend te vinden

En ja we zijn ver van opgeknapt
ver van oorspronkelijk
maar dat wil niet zeggen dat we
ernaar streven een unie te vormen die perfect is
We streven naar het smeden van een unie met zin
Een land samen te stellen verbonden aan alle culturen,
kleuren, kenmerken

and conditions of man
And so we lift our gazes not to what stands between us
but what stands before us
We close the divide because we know, to put our
future first,
we must first put our differences aside
We lay down our arms
so we can reach out our arms
to one another
We seek harm to none and harmony for all
Let the globe, if nothing else, say this is true:
That even as we grieved, we grew
That even as we hurt, we hoped
That even as we tired, we tried
That we'll forever be tied together, victorious
Not because we will never again know defeat
but because we will never again sow division

Scripture tells us to envision
that everyone shall sit under their own vine and fig tree
And no one shall make them afraid
If we're to live up to our own time
Then victory won't lie in the blade
But in all the bridges we've made
That is the promised glade
The hill we climb
If only we dare
It's because being American is more than a pride we
inherit,
it's the past we step into
and how we repair it
We've seen a force that would shatter our nation
rather than share it
Would destroy our country if it meant delaying
democracy
And this effort very nearly succeeded

But while democracy can be periodically delayed
it can never be permanently defeated
In this truth
in this faith we trust
For while we have our eyes on the future
history has its eyes on us
This is the era of just redemption
We feared at its inception
We did not feel prepared to be the heirs
of such a terrifying hour

En menselijke hoedanigheden
En dus heffen we onze blikken niet naar wat ons verdeelt
maar naar wat ons te wachten staat
We sluiten de verdeeldheid omdat we weten, dat om onze
toekomst voorop te plaatsen,
we eerst onze geschillen terzijde moeten zetten
We leggen onze wapens neer
zodat we onze armen kunnen uitstrekken
naar elkaar
We zoeken nadeel voor niemand en harmonie voor
iedereen
Laat de wereld, als niets anders, zeggen dat dit waar is:
Zelfs als we griefden, we groeiden
Zelfs als we leden, we hoopten
Zelfs als we vermoeiden, we poogden
Dat we altijd verbonden zullen zijn, zegevierend
Niet omdat nooit meer een nederlaag zullen kennen
maar omdat we nooit meer verdeeldheid zullen tonen

De Schrift zegt ons onder ogen te zien
dat ieder onder zijn wijnstok en vijgenboom zal zitten
En niemand zal hen beangstigen
Als we leven naar onze tijd
Ligt de overwinning niet in het zwaard
Maar in de bruggen die we bouwden
Dat is de beloofde luwte
De heuvel die we bestijgen
Als we alleen maar durven
Omdat Amerikaan zijn meer is dan een fierheid die we
erven,
het is het verleden waar we instappen
en hoe we het herstellen
We zagen een kracht die onze natie zou versplinteren
eerder dan ze te delen
Ons land zou vernielen als dit betekende democratie op te
schorten
En deze poging was bijna geslaagd

Maar terwijl democratie tijdelijk kan worden uitgesteld
kan ze nooit blijvend verworpen worden
In deze waarheid
in deze overtuiging geloven we
Heden richten we onze blik op de toekomst
de geschiedenis kijkt naar ons
Dit is de tijd van terechte verlossing
We vreesden zijn begin
We voelden ons niet voorbereid de erfgenamen te zijn
van zo'n verschrikkelijk uur

but within it we found the power
to author a new chapter
To offer hope and laughter to ourselves
So while once we asked,
how could we possibly prevail over catastrophe?
Now we assert
How could catastrophe possibly prevail over us?

We will not march back to what was
but move to what shall be
A country that is bruised but whole,
benevolent but bold,
fierce and free
We will not be turned around
or interrupted by intimidation
because we know our inaction and inertia
will be the inheritance of the next generation
Our blunders become their burdens
But one thing is certain:
If we merge mercy with might,
and might with right,
then love becomes our legacy
and change our children's birthright

So let us leave behind a country
better than the one we were left with
Every breath from my bronze-pounded chest,
we will raise this wounded world into a wondrous one
We will rise from the gold-limbed hills of the west,
we will rise from the windswept northeast
where our forefathers first realized revolution
We will rise from the lake-rimmed cities of the
midwestern states,
we will rise from the sunbaked south
We will rebuild, reconcile and recover
In every known nook of our nation and
every corner called our country,
our people diverse and beautiful will emerge,
battered and beautiful

When day comes we step out of the shade,
aflame and unafraid
The new dawn blooms as we free it
For there is always light,
if only we're brave enough to see it
If only we're brave enough to be it

maar we vonden er de kracht in
een nieuw hoofdstuk te schrijven
Om onszelf hoop en vreugde te bieden
Dus eens terwijl we vroegen
hoe kunnen we ooit de catastrofe overwinnen?
Stellen we nu
Hoe zou de catastrofe ooit ons kunnen overwinnen?

We zullen niet terugkeren naar wat was
maar gaan naar wat zal zijn
Een land dat gekneusd is maar heel
welwillend maar koen
onstuimig en vrij
We zullen niet versagen
of onderbroken worden door intimidatie
omdat we weten dat onze inactiviteit en inertie
de erfenis wordt van de volgende generatie
Onze blunders worden hun lasten
Maar één ding is zeker:
Als we weldaad mengen met macht,
en macht met recht,
dan wordt liefde onze nalatenschap
en verandering onze kinderen hun geboorterecht

Dus laat ons een land nalaten
beter dan hetgeen ons gelaten werd
Elke adem van mijn bronsbeslagen borst,
zullen we deze gewonde wereld tot een verwonderlijke
maken
We zullen rijzen van de goud-glooiende heuvels van het
westen,
we zullen rijzen van het windvlagerige noordoosten,
waar onze voorvaderen eerst de revolutie waarmaakten,
We zullen rijzen uit de meren omrande steden van de
midden-westelijke staten,
we zullen rijzen van het zon-geblakerde zuiden
We zullen herbouwen, verzoenen en herwinnen
en elke gekende uithoek van onze natie en
elk plekje ons land genoemd,
onze mensen divers en mooi zullen te voorschijn komen,
gehavend en mooi

Als de dag komt dat we uit de schaduw treden,
vurig en onbevreesd
De nieuwe dageraad gloort als we hem bevrijden
Want er is altijd licht,
als we enkel de moed hebben het te zien
Als we enkel de moed hebben het te zijn